

MIJMERINGEN VANUIT DE HOF

Het is alweer anderhalve maand geleden dat ik in uw midden bevestiging en intrede deed. Het tastbare bewijs daarvan staat in de voortuin te pronken: een prille appelboom, ontvangen met de zegen van velen. De zon heeft er inmiddels uitbundig over geschenen. Vele hoosbuien zijn erover losgebarsten, de wind heeft er flink aan geschud, maar fier rechtop staat hij daar, zoals ooit die boom in het Paradijs. Een boom die midden in mijn leven staat; een boom waar ik niet omheen kan en mij dagelijks oproept er goed voor te zorgen. Zal de boom vrucht dragen? Ik kan slechts zorgen voor optimale omstandigheden. De wasdom is een mysterie, 'komt van boven'.

Open like never before

In deze tijd denk ik na over de vraag wat er gedaan kan worden om die omstandigheden zo optimaal mogelijk te laten zijn voor de wasdom van onze gemeente en hoe die wasdom er dan uit ziet. Daarom bezocht ik vorige maand een studiedag van Op Goed Gerucht, "een vernieuwingsbeweging van protestantse theologen die midden in de samenleving staan, geen eenduidig en welomschreven gedachtegoed kent, maar juist staat voor vrijheid en ruimte in theologie en verkondiging". Er waren ongeveer dertig collega's op komen dagen. Het gespreksthema van die dag was, hoe we in deze bizarre tijd, na de heftige tijd van corona en lockdowns, en in een tijd van oorlog, steeds grotere

tegenstellingen en crises alom, kerk kunnen zijn. We ontmoetten elkaar in de prachtige Maartenskerk in Doorn.

De dag werd geopend met een korte vesper. We lazen het verhaal van de doop van de kamerling uit Ethiopië – een eunuch – in de Jordaan. Er waren drie sprekers. De eerste spreker, ds. Aarnoud van der Deijl, sloot daarbij aan door op te merken dat de kerk ook een schatbewaarder is van dat, wat het waard is om bewaard te blijven. In dat kader heeft hij de afgelopen dertig jaar van alles geprobeerd. Uiteindelijk nam hij de stap om “afscheid te nemen van valse hoop”. Hij probeerde op allerlei manieren te bewerkstelligen dat zijn gemeente zou groeien: het verzorgen van mooiere kerkdiensten, het uitgaan van een andere theologie, het zorgen voor een vitale geloofsgemeenschap, het maatschappelijk relevant maken van de kerk, en dichter aansluiten bij de menselijke ervaring. In zijn beleving hielp niets om de afkalving van de gemeente te stuiten, terwijl andere – orthodoxe – geloofsgemeenschappen juist groeiden als kool. Hij ontdekte dat kerken collectief werken vanuit die valse hoop dat het ooit weer beter zal gaan; een valse hoop wat hem betreft die in feite de pijn verdoezelt en de blik vertroebelt. Hij komt tot de conclusie dat het niet aan ons ligt, dat we geen valse hoop moeten koesteren, en dat we niet moeten proberen de kerk te redden. Het was geen hoopvolle boodschap. Ik moest echter denken aan de vorige Paus, die net was aangesteld en hele lange dagen maakte. Maar op een dag besloot hij te stoppen met al dat zwoegen. Voor hij uitgeput naar bed ging, bad hij: “God, het is Uw kerk. Ik ga nu slapen”...

De tweede spreker is Tim Vreugdenhil, stadspredikant en stand-up-theoloog. Hij deelde drie inzichten met ons. De eerste is deze: In de coronatijd was hij somber en depressief. Fietsend door de lege straten werd hij gegrepen door een billboard met de volgende reclametekst: “Open like never before”. Het bleek een coca-colareclame te zijn, bedoeld om horecamensen op te roepen er helemaal voor hun klanten te zijn en de zaak echt helemaal open te gooien. Hij kwam in gesprek met de communicatiemanager van het bedrijf, die ooit bij Unicef had geleerd om een ideologische organisatie te runnen als een bedrijf, en nu bezig was de andere kant te verkennen: hoe je in een commercieel bedrijf ook kunt werken aan het verwerkelijken van idealen. De reclame was ontstaan na een brainstorm over die idealen en de onderliggende normen en waarden. Hun conclusie was, dat er in het Nederland van nu sprake is van ‘zielsarmoede’, een gebrek aan bezieling, een gebrek aan bewustzijn op alle niveaus waartoe een

bedrijf, een werknemer, een mens op aarde is. Er is aandacht nodig voor de ziel om die zielshonger te stillen. De tweede gedachte is de gedachte dat mensen over twee bergen heen moeten in het leven. Er is de berg van het naakte bestaan en er is de berg van de ontdekking van je roeping, waartoe je op aarde bent. De samenleving is een samenzwering waarin iedereen denkt dat er alleen maar die eerste berg bestaat. En de derde gedachte is, dat in de coronatijd mensen beeldscherm-moe zijn geworden. Als je alles al gekeken hebt zijn er nog die oubollige spelletjes die in de kast lagen te verstoffen, maar die zo oergezellig zijn, en mensen in de ontmoeting met de ander het plezier, de lach, het onderlinge gesprek herontdekken.

De derde spreker is ds. Gertine Blom, pas begonnen als predikant van de plattelands PKN-gemeente Adorp – Wetsinge – Sauwerd. Het thema van haar inbreng was: “De kerk redden in deeltijd”. Haar gemeente is “doorsnee PKN”, gezellig, dorps en gastvrij. Er leek hier helemaal geen sprake te zijn van een gemeenschap die zoekend op weg was kerk te zijn. Alles leek prima te lopen. Maar de coronatijd had een verlamme uitwerking op de gemeente. De kerk werd leger en saai, de kinderen bleven weg, vacante functies werden niet meer opgevuld, men kreeg ‘hoofdpijn van het orgel’, en na Cambridge – waar ze een aantal jaren had gestudeerd en de diensten had bijgewoond –, was de liturgie een koude douche met vooral veel woorden. Hoe heeft de kerk toekomst? Waar bleef de Geest? Werken al die diep gelaagde kerkliederen wel, maar die een gewoon mens niet begrijpt? Ze beluisterde onder alle lagen van druk bezig zijn met de kerk het verlangen naar eenvoud; er was te veel gedoe. En anderzijds was er die oubollige buitenkant en inrichting die mensen afschrikt om eens naar binnen te komen. Zij komt vervolgens met een aantal aanbevelingen. De predikant moet niet van zichzelf uitgaan, maar van de gemeente. Heb aandacht voor wat er leeft. Stimuleer het spreken om met elkaar over dat wat ons echt bezig houdt, durf en doe. Laat je als predikant niet opslokken door alle kleine dingen. Houd het hoofd vrij om te dromen. Zoek naar de plekken waar de Geest de ruimte krijgt. Geef mensen met smaak de ruimte om het kerkgebouw een eigentijdse uitstraling te geven. Ban bureaucratie uit. Doe alleen wat nodig is. We spraken in de ontmoeting door over deze dingen, en verwerkten dit alles op het plein achter de kerk in een danssessie onder leiding van een dansinstructrice. Het was een inspirerende dag en ik heb veel stof gekregen tot nadenken. Hoe

33^e jaargang

kunnen we een kerk zijn die open is als nooit tevoren? En op welke plek kunnen we daar, jij in jouw klein hoekje, en ik in het mijn, vorm aan geven?

Jolanda Molenaar

ADRESSEN: KERKGEBOUW: SMEDEN 2B, 8301 XH TE EMMELOORD

Voorganger: Zr. J. Molenaar, Telefoon 06 – 29 02 82 72

E-mail: jolanda.molenaar@planet.nl

Kerkenraad:

Br. G. Heeringa, Aambeeld 11, 8307 ED Ens

Telefoon: 0527-251999

E-mail: gerrit@famheeringa.com

Lid: Zr. B. Yntema-Van der Heijden, Diemenstraat 68, 8304 ED Emmeloord.

Telefoon: 0527-699270

E-mail: barbera.yntema@gmail.com

Correspondentie en postadres:

Zr. M. de Vries, Eenhoornplaat 26, 8303 ME Emmeloord

E-mail: margreetdevries@planet.nl

Boekhouding:

Zr. S. Heeringa – de Hoop, Aambeeld 11, 8307 ED Ens.

Telefoon: 06-22997827

E-mail: sietske@famheeringa.com

Website gemeente: www.dg-nop.nl

Website Ring Zwolle: www.dg-ringzwolle.nl

Geen post naar het kerkgebouw a.u.b.

Bankrekening:

Rabobank DG Gemeente NOP:

IBAN: NL48 RABO 0386 5679 56

Redactie adres Beiaard:

Br. Hein Bergman tel. 06 – 55 18 73 46

Weegbree 14, 8265 ER Kampen

e-mail adres: h.bergman@xs4all.nl

FINANCIEN

Heeft u vragen over uw bijdrage, dan kunt u uiteraard altijd contact met mij opnemen.

BANKGEGEVENS:

DOOPSGEZINDE GEMEENTE NOORDOOSTPOLDER

NL48 RABO 0386 5679 56

Namens de kerkenraad,

Sietske Heeringa

06-22997827

BERICHTEN VANUIT UW “KLEINBERAAD”

Vandaag alweer een prachtige zonovergoten dag. Wellicht voor velen iets aan de warme kant maar het is nu eenmaal zomer nietwaar! Een plekje in de schaduw doet wonderen.

En ja het is alweer zomer. We staan aan het begin van de vakantieperiode. Nog een paar weekjes en de scholen gaan voor meerdere weken dicht. Velen zullen op vakantie gaan elders, maar ook veel anderen zullen genieten thuis.

Voor wat betreft de kerkelijke activiteiten gaan we ook een beetje vakantie houden. We hebben een aangepast schema van de zondagsdiensten, maar ook een aangepaste invulling op deze zondagen.

Ietwat informeler, soms buiten, kortom we laten ons verrassen.

De aftrap van de eerste informele bijeenkomst is op zondag 17 juli a.s. bij de familie Heeringa thuis in Ens. Zij hebben ons uitgenodigd, omdat zij iets hebben te vieren en dat willen zij graag met ons allemaal delen. U zult tijdig per mail (enkel telefonisch) worden uitgenodigd voor deze zomerse activiteiten.

Terugblikkend op de laatste maanden, mogen we en kunnen we gerust stellen dat de bijeenkomsten op de zondagmorgen goed worden bezocht.

Wat zeker ook goed bezocht werd was onze jaarvergadering. In een gemoedelijke en ontspannen sfeer hebben we alle aspecten doorgenomen die en het Klein Beraad, maar ook ons als Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder bezighouden. De eerste jaarvergadering waarbij onze voorgangster Jolanda Molenaar aanwezig was. Na de pauze, waarin we bijna traditioneel mochten genieten van het smakelijke gebak van Zr. Ineke Slingerland, hebben we de organisatie van onze gemeente besproken. Het streven in onze kleine doch fijne gemeente is om de taken naar kunnen te verdelen.

Ja te verdelen maar dan wel op vrijwillige basis uiteraard. Tot op heden staan er nog niet ingevulde taken te wachten op een invulling. In deze Beiaard vindt u dan ook een overzicht van alle taken en daarin ook de openstaande vacatures. De vraag aan u is, wilt u voor uzelf eens kijken of er in dit overzicht een taak, vacature interessant is. Samen kunnen we en gaan we de toekomst van onze gemeente tegemoet.

Uw "Klein Beraad" gaat ook vakantie vieren maar blijft bereikbaar. Mocht het nodig zijn schroom dan niet om ons te bellen!

Wij wensen u allen een fijne zomerse periode met daarbij passende zomerse activiteiten. Tot ziens op de zomer bijeenkomsten.

Namens het Klein Beraad, Gerrit Heeringa.

GEMEENTEACTIVITEITEN

17-7	Zomerbijeenkomst bij de fam Heeringa
Overige zomerbijeenkomsten worden via de mail aangekondigd.	
28-8	Br. G. Heeringa te Ens
4-9 startzondag	Zr. J. Molenaar te Steenwijk
18-9	Zr. Prins te Oosterzee
2-10	RINGZONDAG te Blokzijl

Het is prettig om te weten of u komt, mede voor degene die de koffie verzorgt na afloop van de kerkdienst. Opgave bij Barbera Yntema, tel. 06-42865197 of barbera.yntema@gmail.com.

VANUIT DE COMMISSIE WEL EN WEE

Zoals jullie weten, zijn Sietske en Gerrit Heeringa rond 17 juli veertig jaar getrouwd en willen ze dat met de gemeente op die dag vieren. Nadere informatie volgt nog. Alvast van deze plek: van harte gefeliciteerd en we hopen dat jullie nog vele jaren in gezondheid en geluk samen mogen zijn. Minder leuk nieuws is er ook: Johan Yntema heeft zijn goede en slechte dagen. Zijn toestand verbetert niet echt. We wensen Johan en Barbera veel sterkte toe. Zelf zijn Karen en ik al na tien dagen van onze vakantie teruggekeerd. Karen kreeg ernstige heupklachten waardoor ze geen kant meer in de caravan op kon. We wachten op een consult bij de orthopeed. Namens de commissie Wel en wee wens ik ieder een goede zomer.

Bob van Berkum

VERJAARDAGEN

juli:

27-7 zr. De Jonge-Koorenhof

augustus:

7-8 br. G.Heeringa

12-8 zr. S. Koornstra

september

3-9 zr. F. Gerritzen

4-9 zr. I. Slingerland-Veen

12-9 zr. Van Hes- Stevens

26-9 br. C. Eldering

Allen een fijne verjaardag toegewenst namens de commissie Wel en wee

Bob van Berkum

AGENDA:

4-9	Zal onze startzondag plaats vinden.
Nadere gegevens ontvangt u nog.
9-10	Ringdag te Blokzijl. (zie volgende pagina)

RINGDAG OP ZONDAG 9 OKTOBER

In 2022 mag de Doopsgezinde gemeente Blokzijl de jaarlijkse Ringdag van de Ring Zwolle verzorgen. Deze dag wordt gehouden op zondag 9 oktober. Wij nodigen u allen van harte uit om mee te gaan varen.

We vertrekken in Kalenberg met de boot van Jongschaap, Kalenberger pad 4, 8377HL Kalenberg.

Programma:

9.30 – 10.00 uur ontvangst met koffie op de boot.

U kunt parkeren bij Jongschaap en aan de Kalenberg- Noord, vanwaar ook de boot vertrekt en aankomt.

Vanaf 10 uur is er een korte dienst geleid door zr. Bertha Groen-Mol.

Daarna varen we door de Weerribben en de Wieden. Er is dan volop tijd om bij te praten en natuurlijk te genieten van de mooie omgeving.

Rond 12.30 uur leggen we aan voor de lunch en we verwachten tussen 14.30 en 15.00 uur weer terug te zijn in Kalenberg. Voor de kinderen zijn er spelletjes mee en is er de gelegenheid om iets te knutselen.

We hopen op een inspirerende en gezellige dag

TAKEN DOOPSGEZINDE GEMEENTE NOORDOOSTPOLDER

Tijdens de jaarvergadering zijn we met elkaar in gesprek geweest over de verschillende taken, die binnen de Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder te verdelen zijn. We zijn een kleine groep mensen en zijn ons er terdege van bewust, dat we alleen samen onze Doopsgezinde Gemeente draaiende kunnen houden.

Een aantal jaren geleden hebben we besloten, dat we samen verantwoordelijk zijn voor onze gemeente. Toen hebben we de taken verdeeld. Tijd om deze taken opnieuw te bekijken en aan te vullen.

Hieronder staan alle taken, die momenteel door ons samen gedragen worden.

We gaan ervanuit, dat iedereen, die momenteel een taak heeft, deze blijft vervullen. Maar we kunnen ons goed voorstellen, dat u wilt wisselen van taak. En dat kan natuurlijk.

Wilt u wisselen van taak of wilt u nog een taak vervullen, wilt u dat dan doorgeven.

Taken

- Klein Beraad
- Gastvrouw tijdens bijeenkomsten van de gemeente
- Preekrooster maken
- Activiteiten commissie
- Commissie wel en wee
- Contact perso(o)n(en) Ring Zwolle
- Lectoren
- Coördineren muziek en begeleiding gemeentezang
- Bloemen verzorgen
- Ondersteuning voorganger

Tijdens de jaarvergadering heb ik op me genomen om de taken opnieuw in kaart te brengen. Wilt u mij laten weten, welke taak u wilt vervullen of veranderen?

Mist u een taak, laat het dan even weten.

Heeft u nog vragen over een taak of weet u niet precies, wat een taak inhoudt.

Vraag het gerust.

Ik hoop van u allemaal te horen.

Sietske Heeringa

Mail: sietske@famheeringa.com

Telefoon: 06-22997827

LANGS DE ZIJLIJN

Mijn vader

‘Ach, je vader is negentig jaar, dan kun je dit verwachten,’ zeiden mensen vaker dan me lief was tegen mij toen ze afgelopen februari hoorden dat mijn vader niet meer thuis kon komen wonen. Ik heb mijn vader, die vanwege een loopstoornis in eerste instantie slechts voor een nachtje naar het ziekenhuis moest, sindsdien niet meer gezien.

Hij bleek na allerlei onderzoeken vasculaire dementie te hebben en is bijna drie weken later in een verpleeghuis in Utrecht opgenomen.

Mijn vader was dertig jaar mijn mantelzorger. Hij droeg me toen ik in mijn studententijd noodgedwongen weer bij mijn ouders kwam wonen de trap op naar boven, luisterde naar me, voelde haarscherp aan hoe het met me ging en troostte me met een blik of rake opmerking. Hij schonk in al die jaren badkuipen vol koffie en thee voor mijn bezoek, reed me naar artsen, bracht de krant, besprak het nieuws en vertelde me kostelijke verhalen. En hij onderhield mijn tuin, verzorgde dag in dag uit mijn eten, sneed een appel klein, druppelde mijn ogen en deed zoveel nog meer zonder dat hij me ooit het gevoel gaf dat ik dankbaar moest zijn, maar dat ben ik wel.

Verdriet valt niet te meten, zo ervoer ik gelukkig ook. Op de dag dat mijn vader naar een verpleeghuis verhuisde, werd de opa van de vriendin van een van mijn neven begraven. We waren als gezin bij elkaar betrokken en deelden ieder ons gemis zonder er een wedstrijd van te maken welk verlies er erger was. En al waren de opa's er niet bij, ze kwamen telkens terug in onze waardevolle gesprekken over geloof, hoop en liefde, over leven en dood. Stilstaan bij je eigen tranen, maakt dat je die van de ander ook kunt drogen.

Totdat er plaats is in een verpleeghuis in ons dorp, kunnen mijn vader en ik elkaar niet zomaar meer ontmoeten, maar ik denk maar vaak aan wat hij pas - wijzend naar mijn foto in zijn kamer – tegen mijn moeder zei: 'Ze blijft steeds naar me lachen.'

Christine van Reeuwijk

DE ROOS KENT GEEN WAAROM...

Rebbe Nachman van Breslov zei ooit: 'De dag van je geboorte was de dag waarop de Schepper besloot dat de wereld zonder jou niet meer kon'. Of ik met het woord 'Schepper' wel wat te beginnen weet, of helemaal niet, vraag ik me weleens af hoe ik in wereld zou staan en ernaar kijken als ik daar ECHT in geloofde...

Ik ben aan een beschrijving van vrijzinnigheid gehecht die volgens mij van E.P. Meijering afkomstig is en die zegt dat het een levenshouding is waarin alle vragen mogen gesteld worden. Geen vraag die niet mag! Maar of elke vraag ook per se MOET gesteld worden is een andere kwestie. Sommige vragen zijn net plaaggeesten die ons zeker niet verder helpen.

Neem bijvoorbeeld de ‘waarom-vraag’: Waarom zijn we hier? Om welke reden? Gisteren liep ik een beetje rond de rozen van mijn burens te fotograferen. En plotseling moest ik aan een gedicht van Angelus Silesius denken:

*De roos kent geen waarom,
zij bloeit omdat zij bloeit:
zij denkt niet om zichzelf;
vraagt niet of men haar ziet.*

Er is iets inderdaad iets onvoorwaardelijks aan elke roos en ik denk dat hun pracht juist uit die (ik zou willen zeggen: schaamteloze) onvoorwaardelijkheid vandaan komt. Ja, uiteraard zijn ze ook van een reeks voorwaarden afhankelijk om te kunnen bestaan: aarde, zonkracht, water. En toch draagt elke roos in mijn ogen die schaamteloze zekerheid uit: De wereld kan niet zonder mij! Ik hoef geen bijdrage te leveren, ik BEN een bijdrage aan het leven! In de Statenvertaling eindigt het bijbelboek Handelingen met de mededeling dat Paulus deed wat volgens hem zijn roeping was en dat MET VRIJMOEDIGHEID. Vrijmoedig: onbeschroomd, schaamteloos, rondborstig, vrij in het uiten van zijn gemoed. Een beetje als een roos, hé?

Jarek Kubacki

DAT MOET

Mag je nog genieten
Van de volle zon
Als niet zo heel veel verder
Mensen levens achterlieten
Huizen, scholen, pleinen
Waar hun liefde ooit begon

Mag je kijken naar je kind
Dat op pad gaat naar het strand
Een bijbaan wacht op hem
Als jongens net zo oud
Zich in diezelfde nacht
Vol overgave storten
In strijden voor hun land

Mag je camelia's zien bloeien
Je verbazen hoe dat felle rood
Na dorre kou komt bovendrijven
Er is leven, er is leven na de dood

Mag je lachen om een koe
Die huppelt, hapt naar frisse lucht
Als kilometers verder
Kinderen huppelen
Op hun reddeloze vlucht

Mag je zingen over lente
Als mannen schreeuwen over haat
Mag je zoeken naar een kus
Als alles steen voor steen
Steeds kapotter gaat

Mag je nog genieten
Of sla je de plank mis
Als het mooie verderop
Juist ver te zoeken is

Als midden in verdriet
Niets er nog toe doet
Dan mag genieten niet
Dan is het iets
Dat moet

*gedicht van Richard Kemper 13-3-2022
(ingebracht door Dieneke Dijkma)*

NIET VOOR BANGE MENSEN

Een collega vroeg mij vandaag nog: ‘Ik maak het niet meer mee, maar denk je dat er over vijftig jaar nog iets van de kerk over is?’ Zonder aarzelen reageerde ik: ‘Ongetwijfeld! Maar zeker kleiner dan nu’. In de gemeentes waar ik werkte heb ik – ondanks vrienden die om een ‘opwekking’ baden – gestadige teruggang beleefd. Steeds opnieuw was er het onvermijdelijke: we zitten in een te grote jas. Van kerk naar wijkgebouw, van kerksluiting naar fusie met naburige gemeente, kapel wordt moskee.

In de na-oorlogse opbouwjaren had je predikanten die nieuwe kerken mochten ‘bouwen’. Heel Nederland liep in 1964 warm om de bouw van 396 godshuizen, jeugdcentra en wijkgebouwen mogelijk te maken. In Hoogvliet moesten maar liefst drie nieuwe kerken komen! Toen ik vijftig jaar later afscheid nam van Den Haag, besloten de kerkrentmeesters van de Protestantse Kerk acht plaatselijke kerken te sluiten. In Delft, waar ik nu woon, is besloten dat van de vier Rooms - Katholieke kerken er twee open blijven. Welke? Dat kan nog wel wat rumoer opleveren...

Bij mijn afscheid publiceerde ik columns onder de titel ‘Vrolijk in de marge’. Want de Kerk die ik als intreder leerde kennen op mijn 18e, was al op de terugtocht. In de Koepelkerk bij het Leidsebosje in Amsterdam waren mijn verloofde en ik zo ongeveer de enige ‘jongeren’. Gezinnen trokken weg uit de binnenstad. Eenmaal predikant in Oost ervoer ik ook een exodus van de keurige middenklasse, die de verpauperende en verkleurende wijk de rug toekeerden.

Wie bleven, waren bejaarden en kamerbewoners, die de wijk ter harte ging. Er kwam een ‘Open Maaltijd’, waar gelovig en ongelovig na afloop in de kring plaats nam voor een eenvoudig vesper. Jongeren en ouderen gingen beurtelings voor. Er bloeide jeugdwerk op, niet alleen voor de ‘gelovige’ kinderen, maar ook voor kinderen die nauwelijks een ‘thuis’ hadden. We moesten helemaal opnieuw leren wat het was om ‘kerk’ te zijn: samen eten, samen spelen, de Maaltijd vieren met een Anglicaanse liturgie. Niet tobben over de toekomst, maar in het heden de toekomst laten oplichten! Tegen bezoekers van buiten, die meewarig naar ons zootje ongeregeld (zo noemde een Amsterdams collega ons kerk-zijn in de rafelrand) keken zei ik: God gebeurt!

Dat vertrouwen draagt mij tot de huidige dag. Daarover vertel ik graag verhalen en kon ik het niet laten erover te schrijven. Is er straks nog een kerk? Vast, maar weet wel dat geloof niet voor bange mensen is. Adieu, lieve lezers.

Rob van Essen

FESTIVAL DOOPSGEZIND WERELDWERK

Zaterdag 22 oktober 2022 zien we je graag in Dopersduin tijdens het WereldWerkfestival! Jong en oud maken een 'Wereld van verschil'. Het doel is de verschillen op de wereld kleiner te maken.

Rondom dit thema kun je van alles verwachten tijdens het festival: workshops, muziek, theater, samen eten en bijkletsen. Na de coronajaren zijn we hier wel weer aan toe!

Je bent al vanaf vrijdagmiddag 21 oktober 17.00 uur welkom in Dopersduin en kunt tot en met zondag blijven. Op zaterdag vindt het festival plaats. Het is voor zowel jong als oud. Dus ouders: kom met je kinderen! En kinderen: neem vooral je ouders, vrienden, opa's en oma's mee!

We combineren het festival dit jaar met het verzenden van comforters voor mensen in landen van oorlog. Tijdens het festival kun je ook werken aan een quilt of comforter.

Binnenkort volgt meer informatie. Noteer de datum alvast in je agenda! Mocht je ook graag mee willen doen met de organisatie van het WereldWerkfestival, meld je dan bij Marijke Haisma. Klik hier om een e-mail te sturen, of bel 06 2082 8223.

BIDDEN VERANDERT WIE JE BENT

Hoe kan je nog bidden te midden van nieuws over oorlog en andere ellende? Ik greep naar het boek 'Bidden in de nacht' van Tish Warren. Zij en haar man zijn anglicaans priester in de VS. Zij vertelt over haar gebedservaring in een periode van godsverduistering en hopeloosheid: heftige miskramen, rouw om de dode

kinderen en haar vader. Op de spoedeisende hulp 'gilde ik naar Jonathan: Completen! Completen is het nachtgebed van kloosterlingen. 'Jonathan opende op zijn telefoon het Book of Common Prayer en waarschuwde de verpleegsters: 'we gaan nu bidden'. 'Onder het getik van de hartmonitor herhaalde ik: 'Bewaar ons als uw oogappel. Verberg ons onder de schaduw van uw vleugels.'

Waarom roept Warren in haar paniek om dat nachtgebed? 'Omdat het gebed ons vormt. Het heeft een uitwerking op ons en verandert wie we zijn en geloven', schrijft ze later. Ze ontdekte dat een gebed als het ware op je terugkaatst en dat het jezelf aanspreekt. Wie bidt vanwege de nood, zal zich geroepen weten zo mogelijk zijn gebed ook te verhoren!

Wanneer ze haar pastorale werk na een lang ziekteverlof weer oppakt, heeft ze moeite te bidden. Ze heeft er geen woorden meer voor, 'omdat ik niet weet of God te vertrouwen is'. Ze loopt vast op wat theologen de 'theodicee' noemen, de rechtvaardiging van een God die ons kwaad doet. Is er wel een goede God? Zij koos er toen voor te bidden met woorden uit de eeuwenoude geloofstraditie, hoe zij zichzelf ook voelde.

Gebed uit de Anglicaanse Completen

*Waak, lieve Heer,
bij wie werken, waken of wenen vannacht,
en laat uw engelen hen behoeden die slapen.
Zorg voor de zieken, Heer Christus;
geef rust aan vermoeiden,
zegen de stervenden,
troost wie lijden,
heb medelijden met de beproefden,
bescherm wie blij zijn,
en dat alles omwille van uw liefde.
Amen.*

*Jan de Jongh,
em. studentenpastor UT Enschede*

AMOR FATI. OMARM JE LEVEN.

Interview met Marc van Dijk (samen met Sander ter Steeg) Becky Breinstein.

'Ik heb zelf geen kinderen, dus ik kan niet als opvoeder spreken. Toch wil ik wel iets zeggen over wat belangrijk is om aan kinderen mee te geven. En dat is: omarm het leven. Ook als het moeilijk is.

Ik denk dat filosofie voor kinderen belangrijk is, omdat het een soort trainingsprogramma kan zijn voor het leven. Net zoals sport dat is, of kunst, of wetenschap. Dus net zoals je je kinderen op voetbal of hockey doet, naar school stuurt en zo nu en dan meeneemt naar een museum, zou je ze ook in contact kunnen brengen met filosofie.

Alle grote vragen die wij onszelf in ons leven stellen zijn al een keer eerder gesteld door denkers die ons nog steeds kunnen inspireren. Niet al hun antwoorden zijn één op één bruikbaar, maar ze kunnen je wel op een bepaald spoor zetten. Waarom zijn we hier, wat moeten we daarmee? Wat is geluk, wat is wijsheid?

Liefde voor je lot

Samen met tekenaar Sander ter Steege maakte ik een filosofische graphic novel-serie voor jonge lezers, waarin we het leven en werk van grote denkers bewerken tot een grappig en spannend eigentijds verhaal. Het eerste deel ging over Socrates, het tweede over Nietzsche, of zoals hij bij ons heet: Snorrie. Wat ik heb geleerd van Nietzsche is Amor fati: liefde voor je lot.

Amor fati betekent dat je alles wat jou overkomt, moet "bejahren": je moet het omarmen alsof je het zelf hebt gewild. Dat kan moeilijk zijn. Als er nare dingen gebeuren in je leven, doet dat pijn. Maar zelfs tegen die pijn zou je uiteindelijk dus "ja" moeten zeggen.

Nietzsche wist waar hij het over had. Hij had ongelofelijk veel lichamelijke pijn, waardoor hij soms wel een paar maanden per jaar helemaal niets kon doen en alleen maar in bed moest liggen. Hij kende ook emotionele pijn: hij had bijna geen geld, geen echte erkenning, weinig vrienden. De meeste vrienden die hij had, raakte hij kwijt. Maar in plaats van zichzelf te beklagen, stelde hij het begrip Amor fati steeds centraler. En hij werd steeds levenslustiger, steeds vitaler. Dat zijn leven in waanzin geëindigd is, staat daar haaks op en vertekent het beeld.

Proberen te behoeden

Ik zie dat veel ouders hun kinderen proberen te behoeden voor verdriet en pijn. Ik denk dat dat heel natuurlijk is en ik begrijp het ook, maar ik vraag me wel af of het goed is. Gun een kind zijn of haar ellende. Dat is heel moeilijk, maar ik denk wel dat het nodig is.

Ik las deze week een artikel over studenten die veel druk ervaren. Een constante in het artikel was dat ze heel beschermd waren opgevoed. Dat is fijn – ik ben dat zelf ook tot op zekere hoogte – maar het maakt ook dat je misschien minder goed gewend bent om met tegenslagen om te gaan.

Ik realiseer me dat de een veel meer op z'n bord krijgt dan de ander. Dat sommige kinderen heel geprivilegieerd zijn en andere in een veel minder gunstige situatie opgroeien. Toch denk ik dat het begrip Amor fati in bijna elke situatie te gebruiken is. Dat het je verder kan helpen als je tegen jezelf kunt zeggen: "Ik wil dit leven. Ik loop er niet voor weg; ook niet voor de moeilijke kant ervan."

Het cadeau van het leven teruggeven

Ik heb in mijn leven best veel geluk gehad, maar ik heb ook dingen moeten bevechten. Mijn vader is alcoholist geweest. In mijn familie hebben drie mensen zelfmoord gepleegd. Strikt genomen hadden ze daar natuurlijk het recht toe. Je mag het cadeau van het leven teruggeven. Je hebt er niet om gevraagd. En toch is en blijft het lastig te verteren.

Ik heb zelf ook moeilijke periodes gekend, maar juist door die ervaringen realiseerde ik me sterker dan daarvoor dat ik wil leven. Dat ik "ja" wil zeggen tegen het leven. Ik wil het cadeau niet teruggeven. Dan nog liever de pijn.

Dat is precies wat Nietzsche omschrijft. Hij wilde de pijn be-ja-hen, omdat die hem deed voelen dat hij leeft. Zeker ook als een periode van pijn weer voorbij was, kon hij intens verliefd zijn op het leven.

Wel mijn ellende

Amor fati bevrijdt je van het slachtofferschap. Als je die woorden voluit kunt zeggen, hou je op met klagen. Dan komt er ruimte. Dan kun je zien: dit is

misschien ellendig, maar het is wel mijn ellende. En ik wil hier zijn. Ik val niet samen met de ellende. Ik ben degene die er iets van moet maken.

Dat betekent niet dat je de situatie alleen maar moet beamen zoals ze is. Wel dat je je eigen leven eerst moet toe-eigenen om het überhaupt te kunnen veranderen – en dat is een levenslang proces. Als je het niet kunt veranderen, of nog niet, probeer er dan van te houden.

Liefde voor het leven

‘Wat is verdriet? Is het een vijand of een vriend?’, dichtte Frank Boeijen. Ik herken dat: ook groot verdriet kan je uiteindelijk veel leren. Amor fati gaat over de liefde voor het leven. Eigen het je toe op een manier die er "ja" tegen zegt. Of vrij naar Snorrie: alles waar je niet aan kapotgaat, maakt je sterker.’

*Interview: Marijke Verduijn
Via doopsgezind.nl overgenomen van zininopvoeding.nl*

STICHTING C.O.M.E.

Stichting COME (Communication Middle East) is een particuliere Nederlandse stichting die al ruim 40 jaar jonge Palestijnen en Israël's jaarlijks de kans geeft elkaar te leren kennen tijdens 10-daagse dialoogseminars op Cyprus. Resultaat? Humanisering van de 'ander', verbreding van perspectieven en groei van hoop.

COME is uniek in hoe de seminars georganiseerd worden. De focus op jongvolwassenen tussen de 20 en 35 jaar, de diversiteit van de deelnemers en het feit dat de '48 Palestijnen een aparte groep vormen, kennen de comitéleden niet van andere organisaties. Terwijl de meesten van hen toch wel de nodige ervaring hebben met soortgelijke platforms en initiatieven. Daarnaast zit er onder het programma een stevige, educatieve methodologie. Na zoveel jaren ervaring en ontwikkeling van het programma zou het doodzonde zijn als we wegens financiële redenen gedwongen worden te stoppen. Juist nu de noodzaak van ontmoeting en dialoog zo hoog is!

In de dagen dat de comitéleden hier zijn, bereiden we ook het aankomende seminar voor. Een volle dag en avond praten we intensief over het seminar, het programma, de werving en de voorbereiding van de deelnemers. Na afloop staat het seminar in de steigers en begint de moeilijke en arbeidsintensieve taak van

de comitéleden: nieuwe deelnemers vinden. Ik ben hen dankbaar dat zij zoveel vrije tijd hieraan zullen besteden – en nog wel op vrijwillige basis.

In Israël is Maaike Hoffer als projectleider actief voor de Stichting. Waar zij de activiteiten als werving van deelnemers en al hetgeen wat nodig is voor het voorbereiden van de Seminars op neutraal terrein buiten het Midden Oosten. Een neutrale plek waar jonge Palestijnen en Israëli's elkaar op een respectvolle wijze kunnen ontmoeten en in een open sfeer met elkaar in gesprek kunnen gaan. Gedurende 10 dagen eten, slapen, drinken, praten, discussiëren en maken deelnemers plezier met hun 'vijand'. Deze intensieve ervaring verbreedt de perspectieven van deelnemers, breekt het vijandbeeld af en levert een bijdrage aan wederzijds begrip en respectvolle omgang met elkaar.

Natuurlijk, dit alles kost geld. Geld dat door middel van giften en donaties bijeen wordt verzameld.

Stichting C.O.M.E. (Leiden, RSIN 802124707) is sinds 01-01-2008 aangemerkt als algemeen nut beogende instelling (ANBI). Je gift voor het werk van Stichting COME is daarmee geheel of gedeeltelijk aftrekbaar van de belasting. Kijk voor meer informatie op de website van de Belastingdienst.

Adres secretariaat Stichting C.O.M.E. Nieuweroord 72 2333 VA Leiden, mail stichtingcome@gmail.com www.stichting-come.nl

COLUMN: HET DOGMA VAN DE KAT

Meestal wordt de menselijke soort op huisdierengebied onderverdeeld in katten- of hondenliefhebbers, waarbij uitzonderingen natuurlijk de regel bevestigen: sommige mensen houden zowel (van) een kat als een hond.

Nu ga ik daar verder niet over uitwijden, dat laat ik geheel aan de lezers over. Ook is dit geen stukje over kattendogmatica (volgens de spellingcontrole van mijn computer bestaat deze benaming niet, maar dan is het nieuwe woord nu geboren), edoch vooral een verhaal over hoe dogma's kunnen ontstaan.

Op een zogenoemde 'verhalenkaart' las ik de volgende, enigszins hilarische vertelling: 'Toen de meester ging zitten voor het avondgebed liep de kat van de ashram in de weg en leidde de gelovigen af. Daarom beval hij dat de kat moest worden vastgebonden gedurende het avondgebed. Na de dood van de meester

werd de kat nog steeds vastgebonden tijdens de avonddienst. Toen de kat stierf, werd er een andere kat naar de ashram gehaald om tijdens het avondgebed

vastgebonden te worden. Eeuwen later werden er doorwrochte verhandelingen geschreven door de geleerde aanhangers van de meester over de spirituele betekenis van het vastbinden van een kat tijdens het avondgebed.’ Tot zover het verhaal.

Onvermijdelijk raakt deze vertelling aan de menselijke gewoonte om van bepaalde rituelen een dogma te maken en vervolgens inderdaad hele verhandelingen te houden om zich dit dogma toe te eigenen, of, nog erger, op te dringen aan de ‘ongelovige’ ander. Nu kan men zich gevoeglijk afvragen wat er mis is met té stringent beleden dogma’s. Nou, juist dat laatste. Vaak duldt een dogma geen tegenspraak en neigt het naar een hardnekkige leerstellingheid. Ook is het een nogal onzelfstandige manier van omgaan met leer en leven. Een letterlijk onnadenkende wijze van bestaan. De mens heeft niet voor niets hersenen meegekregen om zelfstandig na te denken over voorgekauwde ideeën.

Begrijp me goed, ik heb niets tegen doorwrochte dogma’s, maar sta wel op het standpunt dat een dogma bevraagd dient te worden. Sommige stellingen uit een (oer)verleden kunnen in de huidige digitale tijd niet meer in stand worden gehouden. Zij zullen met goed verstand en wijs beleid misschien hetzij veranderd moeten worden dan wel geheel van het toneel verdwijnen. Uiteraard vergt het een behoorlijke dosis moed om wellicht verouderde (geloofs)waarheden eens onder de loep te houden, maar het scherpt de geest en verruimt de spirituele betekenis van het vastbinden van een kat tijdens het avondgebed.

Foekje Dijk

Een ieder een goede zomer toegewenst